

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 23/2020
20.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Миле Секулић и Маријана Коматина Секулић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде РС, Основни суд у Ивањици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Основног суда у Ивањици за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 20.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Чачку за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужилац АА из ... је 10.12.2019. године поднео тужбу Основном суду у Ивањици, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, у којој је као тужена означена Република Србија, Министарство правде РС, Основни суд у Ивањици.

Основни суд у Ивањици је, у прилогу акта Прр 463/2019 од 13.01.2020. године, Врховном касационом суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду тужилац поднео тужбу ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Ивањици И 2600/13, коју је својим незаконитим поступањем проузроковао управо Основни суд у Ивањици, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Наиме, према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић